

↳ Η κακιά Κοκκινοσκουφίτσα και ο καλός Νόκος

Πριν από πολλά πολλά χρόνια κοντά σ' ένα πικνό, καταπράσινο δάσος ζούσε ένα κορίτσι μαζί με τη μαμά του. Το κορίτσι φορούσε πάντα κόκκινα ρούχα και κόκκινο σκουφάκι γι' αυτό το λέγανε Κοκκινοσκουφίτσα. Ηταν ένα ζωηρό και στανταλιάρικο παιδί που στεναχωρούσε την μαμά του με τις ζαβολιές του. Μα πιο πολύ την ενόχουσε η κακή συνήθεια του είχε να βασανίζει τα ζώα. Μάλιστα την νουθετούσε η μαμά της προκειμένου να αλλάξει συμπεριφορά.

Μια μέρα, η μητέρα είπε στην Κοκκινοσκουφίτσα:

- Κοκκινοσκουφίτσα, πάρε το καρδάκι σου, το έχω ετοιμάσει με φάρμακα γ' φαγητό. Θα το πιάς στη γαγιά, γιατί είναι άρρωστη.

- Με μεγάλη μου χαρά θα το πιάω μαμά, απάντησε εκείνη.

Το σπιτάκι της γαγιάς, ήταν στην καρδιά του δάσους.

Αλλο που δεν ήθελε η Κοκκινοσκουφίτσα. Τα νέα ήταν υπέροχα.

Έβλεπε τα χέρια της από την χαρά, πήρε την σφεντόνα της

γ' το καρδάκι γ' ζευνήσε. Η μαμά βέχοντας της είπε να

πιάει καρδιά στην γαγιά. Αλλά η ζαβολιάρικη Κοκκινο-

σκουφίτσα δεν σκόπευε να της κάνει το χατίρι.

Καθώς προχωρούσε στο δάσος ζαχνικά πέταχτηκε μπροστά

της μια πέρδικα. Η Κοκκινοσκουφίτσα αμέσως τη σημάδευσε

με την σφεντόνα της γ' την πέταξε. «Γιούπι!» ζευνήσε

η έπρεξε να την πάρει. Από τον ενθουσιασμό της παρασύρθηκε η δεν πρόσεξε την παχίδα που η ίδια είχε γαζώσει η στην στιγμή βρέθηκε μέσα. Χτύπησε άσχημα το πόδι της από την πίεση. Προσπάθησε να βγει αλλά σείθηκε αδύνατο. Από τους πόνους η την απελπισία άρχισε να κλαίει η να καλεί σε βοήθεια.

Για καλή της τύχη έστρεψε να περνάει από και ένας λύκος. Μόνο που ο λύκος του δικού μας παραμυθιού είχε καλή καρδιά. Μόλις άκουσε τις απελπισμένες φωνές πήδησε η τι βλέπει;

Τη γνώριμή του Κοκκινোসκουφίτσα, που του είχε κάνει τη ζωή δύσκολη πολλές φορές. Ένα πλατύ χαμόγελο φάνηκε το πρόσωπό του, καθώς σκέφτηκε ότι η παχίδα ήταν για εκείνον και και πως τη γλίτωσε γρήγορα.

- Όποιος σκιάσει τον λύκο του άλλου πέφτει ο ίδιος μέσα, είτε στην πανικόβλητη Κοκκινোসκουφίτσα και μετά της χόρσε την πιδαση κι έφυγε τρέχοντας.

Μη βιαστείτε να σκεφτείτε ότι την άφησε αβοήθητη. Μια και δύο πήγε κατευθείαν στο σπίτι του δασοφύλακα, χτύπησε την πόρτα και όταν αυτός βγήκε του εξήγησε τι είχε συμβεί η τον οδήγησε στο κοριτσάκι. Αφού ο δασοφύλακας την ελευθέρωσε την συμβούλεψε να προσέχει στο δάσος, της υποσχέθηκε ότι θα βρει αυτόν που έβαλε την παχίδα και θα τον τιμωρήσει και στη συνέχεια την οδήγησε στο σπίτι της γιαγιάς.

Η Κουκίνο σκουφίτσα άκουσε, με κατεβαμένο το κεφάλι,
δεν μιλούσε καθόλου. Τι να έλεγε άραγε; Κατάλαβε το
λάθος της γ' ήθελε να επανορθώσει. Όταν έφτασαν στο
σπίτι της γιαγιάς, η γιαγιά πρόμαξε ποδό που την είδε
σ' αυτή την κατάσταση. Το κορίτσι της εξήγησε γ' της ε'
όσα θέλει κάτι να κάνει για να ευχαριστήσει τον Δύκο γ' το
δασοφύλακα που την βοήθησαν.

Η γιαγιά τότε της υποσχέθηκε μόνις, γίνει καλά, θα οργανώ-
νώσει μια γιορτή γ' θα τους καλέσουν. Κι έτσι έγινε. Πέρασαν
τοί καλά κι φείς καλύτερα σ' αυτή τη γιορτή. Αλλά και η
Κουκίνο σκουφίτσα άλλαξε χαρακτήρα. Το πάθημα της έγινε
μάθημα!!